

CINE ESTE OMUL CU VASUL DE PĂMÂNT CU APĂ?

Iată secțiunile zodiacale așa cum se găsesc în Evanghelia după Marcu:

Berbec	1:1-3:35	<i>„Început de evanghelia lui Iisus Hristos...”</i>
Taur	4:1-4:34	<i>„Și începu iarăși [Iisus] să învețe lângă mare...”</i>
Gemeni	4:35-6:30	<i>„Și făcându-se seară în aceea zi...”</i>
Rac	6:31-8:26	<i>„Căci erau mulți care veneau și care se duceau...”</i>
Leu	8:27-9:29	<i>„Și ieși Iisus și ucenicii săi în satele Cesarei lui Filip...”</i>
Fecioară	9:30-9:50	<i>„Și ieșind ei de acolo treceau prin Galileea...”</i>
Balanță	10:1-10:31	<i>„Și sculându-se de acolo vine în ținutul Iudeii...”</i>
Scorpion	10:32-10:52	<i>„Și ei erau pe cale mergând în sus la Ierusalim...”</i>
Săgetător	11:1-11:26	<i>„Și când se apropiară ei de Ierusalim, la Betfaghe și Betania ...”</i>
Capricorn	11:27-12:44	<i>„Și ei vin iarăși la Ierusalim...”</i>
Vărsător	13:1-14:16	<i>„Și plecând el din templu...”</i>
Pești	14:17-16:18	<i>„Și făcându-se seară, vine cu cei doisprezece...”</i>

De pildă, în Evanghelia după Matei 10, trimiterea celor doisprezece, găsim elemente din semnul Gemeni. Și, întrucât Evangheliile după Matei și Luca se deschid cu teme ce derivă din semnul Fecioară, putem conchide în mod corect că o secvență zodiacală precum cea care apare în Evanghelia după Marcu nu a constituit o prioritate a acestora.

Observați că acestea sunt secțiuni *distincte*. După cum arată cuvintele scrise cu litere cursive, fiecare secțiune este introdusă printr-o schimbare *semnificativă* a locației sau a momentului temporal. Observați, de asemenea, că secțiunile zodiacale nu sunt exacte! De exemplu, „doi” apare în Gemeni, dar și în altă parte; „hrană” apare în Rac, dar și altundeva. Secțiunile nu sunt legate de un semn zodiacal printr-o singură referință, ci printr-o serie de referințe – de pildă, secțiunea Gemeni, are (cel puțin) *douăzeci* de indicații ale semnului Gemeni, iar secțiunea Rac are (cel puțin) *o duzină* de indicații ale semnului Rac.

Un rezumat al principalelor episoade ale Evangheliei după Marcu și al modului în care acestea au legătură cu semnele zodiacale poate fi găsit în Anexa I.

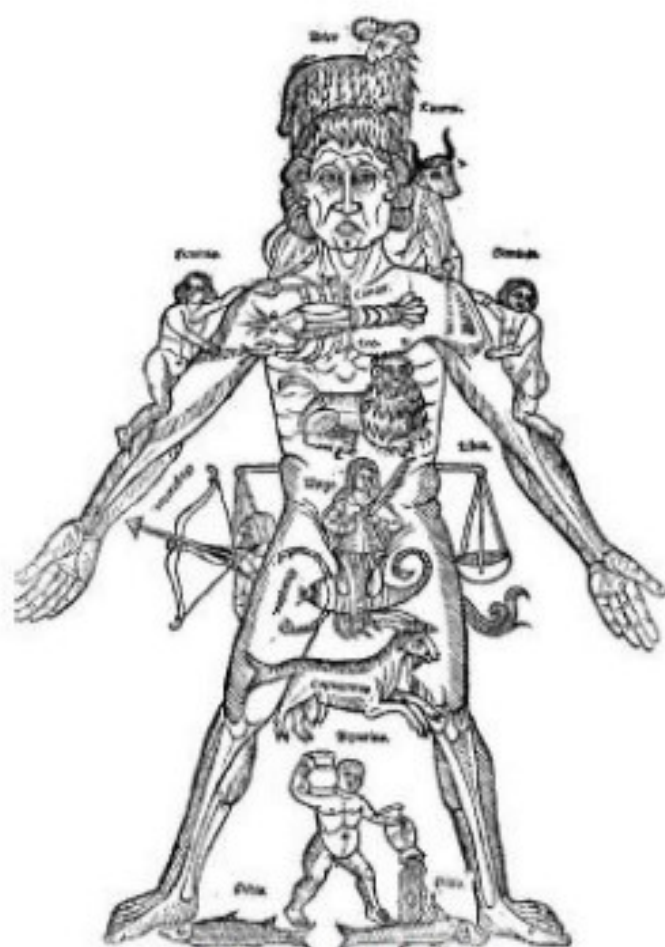
Acest lucru este remarcabil în sine. Și mai demn de remarcat este faptul că Marcu integrează și teme din „decani” – treizeci și șase de constelații care sunt asociate cu cele zodiacale (trei decani pentru fiecare constelație) deoarece „ei traversează meridianul sau se apropie de el” în același timp cu constelația zodiacală care le este asociată⁹⁰. Acestea au fost formulate de astronomul arab Albumasar (787-886 d.Hr.), dar se pare că el a reprodus o tabulare care își are sursa în cea mai îndepărtată antichitate⁹¹ (vezi Anexa III pentru o listă a acestor decani.)

În textul Evangheliei după Marcu se face aluzie la mai mult de jumătate din aceste treizeci și șase de

---

⁹⁰ Seiss, p. 18.

⁹¹ Fiorello, p. vii-ix.

Omul zodiacal
(Johannes de Ketham, 1517)

Semnul Berbec în care Soarele este plasat atunci când anul astrologic începe la echinocțiul de primăvară poate fi corelat cu – și, de aceea, poate simboliza – începuturile, noutatea, mieii și viața revitalizată; iar din moment ce se presupune, de regulă, că lucrurile încep din vârf, acest semn poate avea, de asemenea, legătură

---

aleg doftorii firea omului, așa să știți bine și ales așa". Vezi Gabriel Mihăilescu, *Rojdanicele – cele mai vechi texte românești de prevestiri ale destinului*, Editura Universității din București, București, 2023, pp. 29-30 (n. tr.).

cu capetele lucrurilor, și astfel cu liderii și chiar cu acoperișurile, tavanele și vârfurile munților.

Așa cum primul semn, Berbec, este asociat cu capul și cu începuturile, ultimul semn, Pești, în care Soarele „moare” înainte de a renaște la echinocțiul de primăvară, este asociat cu declinul, slăbiciunea, sfârșiturile și picioarele. Fiecare dintre celelalte semne are propria sa matrice de asocieri, concepute și delimitate în fanteziile poetice ale „vegheților cerurilor” din antichitate, dar derivate în principal, prin analogie, din călătoria anuală a Soarelui, din schimbarea anotimpurilor și din jocul dintre lumină și întuneric. Aceste asocieri pot fi spicuite de la scriitorii antici și, deoarece tradiția astrologică nu se schimbă decât foarte puțin, de la alții mai moderni¹³⁰.

Având în vedere influența larg răspândită a astrologiei practic asupra fiecărui aspect al vieții din lumea antică, este ciudat că majoritatea comentatorilor evrei ortodocși și creștini conservatori, nereușind să găsească în paginile sale niciun exemplu al unui sistem de divinație astrală în sens restrâns, par să presupună că Biblia este, în mod unic, lipsită de influența astrologiei. Această ipoteză conduce la curioasa ironie a fundamentalistilor creștini care poartă, pe revere și pe mașini, emblema peștelui din semnul astrologic Pești, în

---

¹³⁰ Pentru o listă a scriitorilor antici, vezi Notă referitoare la surse (pagina 133). Orice manual astrologic modern va oferi asocierile obișnuite. O listă cuprinzătoare poate fi găsită în *The Astrologer's Manual (Manualul astrologului)*, p. 69-87, de L.K. Green. Website-ul <http://bonnierobson.com/index.htm> oferă liste de cuvintele cheie relevante și asocieri zodiacale.

CAPITOLUL 4

TAUR
(MARCU 4:1-4:34)

SEMĂNATUL, SECERIȘUL
ȘI ABUNDENȚA

Cei mai buni dintre noi încă mai tânjesc după țelurile supreme ale vieții²⁶⁸, care este atât de des luată în zeflema de către bogății care controlează acum lumea. Noi încă mai credem că lumea are o semnificație mai profundă decât ceea ce este aparent, și că în aceste profunzimi sufletul omenesc își găsește armonia și pacea supremă. Noi încă știm că doar în bogăția spirituală civilizația își atinge finalitatea și nu într-o prolifică producție de materiale și nici în competiția puterii necumpătate cu altă putere.²⁶⁹

Rabindranath Tagore, născut pe 6 mai 1861

Cei ce au semănat în lacrimi, secera-vor în bucurie. Ei merg și plâng, aruncând sămânța; dar veni-vor cu bucurie, purtând snopii lor.

Psalmul 126:4-6, *O cântare de suire*

Soarele intră în zodia Taur la sfârșitul lunii aprilie, atunci când primăvara s-a instalat cu adevărat și când

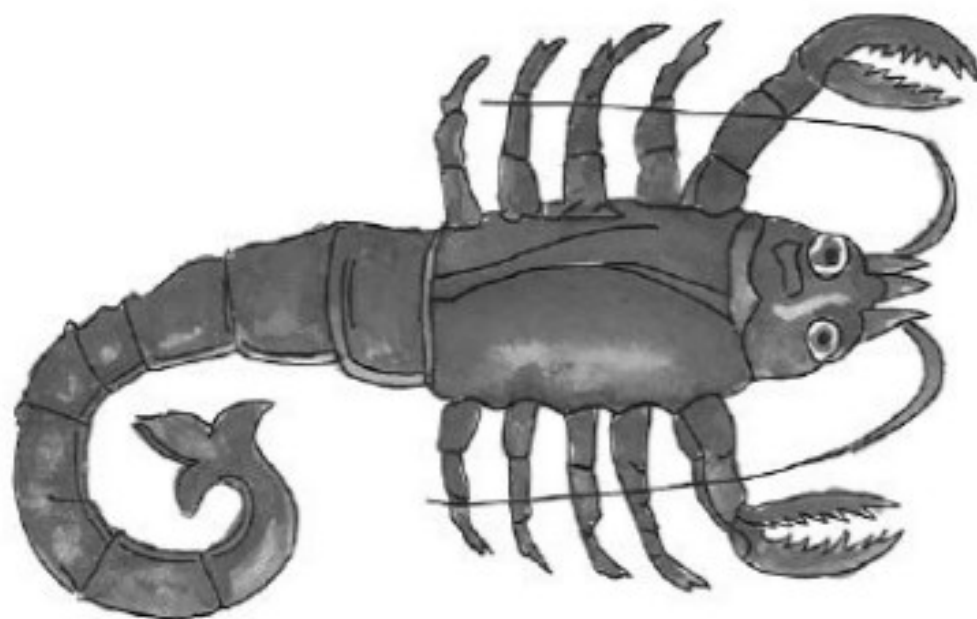
---

²⁶⁸ Expresia lui Tagore apare ca citat – fără a se preciza autorul – și la Dostoievski, cu referire la scopul sinucigașilor, vezi F. M. Dostoievski, *Jurnal de scriitor*, Polirom, Iași, 2016, p. 269. În varianta originală a lui Tagore, se face referire la „finalul suprem al vieții” și nu la „scopurile supreme ale vieții” cum a fost adaptat ulterior, vezi R. Tagore, *A vision of India's history*, în S.K. Das (Ed.), *The English writings of Rabindranath Tagore. Volume three: a miscellany*, Sahitya Akademi, New Delhi, 2006, pp. 438-459, 457 (n. tr.).

²⁶⁹ Tagore 2006, p. 457 (n. tr.).

CAPITOLUL 6

RAC (MARCU 6:31-8:26)

DESCHIDE-TE!³⁸⁶

---

³⁸⁶ Marcu 7:34: „Efata, adică deschide-te!” (n. tr.).

Religia mea este bunătatea.

Dalai Lama, născut pe 6 iulie 1935

Este bine să ne amintim că întregul univers, cu o singură mică excepție, este compus din ceilalți.

John Andrew Holmes³⁸⁷

Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sion, ce nu se clătește, ci stă în veci. Cum sunt munții în jurul Ierusalimului, așa este Domnul în jurul poporului său, De acum și până în veci... Fă bine, Doamne, celor buni, și celor drepti în inima lor. Iar pe cei ce se abat în căi sucite, Domnul îi face să meargă cu făcătorii de rele. Pace peste Israel!

Psalmul 125:1-2, 4-5, O cântare de suire

Soarele intră în Rac în jurul datei de 21 iunie, la solstițiul de vară. Acesta este punctul de declinație³⁸⁸ nordică maximă a Soarelui. După ce aparent a luat o „pauză” de câteva zile, astrul își inversează direcția și se deplasează spre sud: după o „creștere” de șase luni, Soarele începe să „scadă”.

---

³⁸⁷ Fost reprezentant și senator american (n. tr.).

³⁸⁸ În astronomie, unghiul format din ecuatorul ceresc cu raza vizuală care duce spre un astru sau spre un punct de pe sfera cerească (n. tr.).

Iisus intră călare în Ierusalim.
Icoană din Budești-Josani, jud. Maramureș.
(foto Bogdan Ilieș)

Variațiuni la Matei și Ioan:

- Este interesant de remarcat că versiunea Evangheliei după Marcu a călătoriei lui Iisus la Ierusalim nu face nicio referire specifică la vreun pasaj din Vechiul Testament, însă permite imaginației și memoriei noastre să lucreze asupra imaginii. În schimb, în Evanghelia după Ioan, acest episod este înțeles ca o împlinire a profeției lui Zacharia (Ioan 12:14-15), la fel cum se întâmplă și în cazul Evangheliei după Matei

(21:1-11), unde Iisus călărește, în mod absurd, pe două animale (un măgar și un mânz)⁶⁵¹.

Din această fidelitate a textului lui Ioan și al lui Matei față de profeția lui Zacharia derivă imaginea lui Iisus călare pe măgar sau pe asin (*onos*), dar atât la Marcu, cât și la Luca, Iisus apare călare pe un singur animal, iar cuvântul folosit în ambele Evanghelii pentru acest animal este *πῶλος* (*pōlos*), ceea ce înseamnă „un mânz, un cal tânăr, indiferent dacă este mânz sau iapă tânără”⁶⁵².

De regulă, interpretăm această scenă prin prisma evlaviei populare care i-a răpit puternicul mesaj spiritual. Suntem învățați că mersul pe măgar simbolizează cea mai înaltă treaptă a smereniei lui Iisus, dar omitem din vedere faptul că pe animalul călărit de el – fie măgar, mânz de măgar sau cal – „n-a șezut încă

---

⁶⁵¹ În ciuda absurdității sale, versiunea lui Matei prezintă mai bine decât cea a lui Marcu natura „bicorporală” a semnelui Săgetător.

⁶⁵² Abbot-Smith traduce *pōlos* prin: „mânz, cârlan propriu-zis al unui cal, apoi puii altor animale”. Pentru *ovoç*: „măgar”. Din *A Manual Lexicon of the New Testament*, ediția 1986. T. și T. Clark Ltd, Edinburgh. Arndt și Gingrich, urmându-l pe Bauer, consideră că *pōlos* înseamnă pur și simplu „cal”: „W. Bauer a făcut cercetări mai ample... (în care) arată că, începând cu Homer, în literatura greacă *pōlos* înseamnă animal tânăr când un alt animal este numit în contextul său... dar pur și simplu „cal” (nu „mânz”), când nu este găsit astfel niciun alt animal. Pe baza acestora, Bauer preferă să traducă prin „cal” și în pasajele din Marcu și Luca.” Arndt și Gingrich, *The Greek English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, University of Chicago Press, Chicago, Illinois, 1957, p. 739.